

го зачто-то искарвять по-ефтино всичко, что-то трѣбува за поминъка та и на сиромахы поолегкva. Така сѫщо имотны хора могѫть да помогнѫть на мѣсто-то си, особенно на сиромахы ако си употребъять пары-ты както трѣбува та отворять доста работъ и поминъкъ, а това е много по-добро отъ всякѫ милостыниѧ; зачто-то работа-та облагородява чловѣка, а милостыня-та го похабява и унижява. Такыва добротворци не само что си употребъяватъ пары-ты достойно, нъ еще ся и трудятъ, зачто-то за такыва работы ся иска умѣніе, опытъ и залѣганіе.

Има хыляды начини, по кои-то чловѣкъ може да б҃де полезенъ на чловѣческо-то общество и то все съ тыя три: съ умъ, съ рѣцѣ и съ иманіе; нъ безъ трудъ нѣма прокопсіѣ. За това всяка почтена работа, колко-то и да е проста, быва похвална, благородна и благословена; срамотно и неблагородно е само да врьши чловѣкъ нѣчто лоше и безчестно или да стои безъ работъ съ сг҃рнѣжты рѣцѣ.

VII. Кой хора не поносять на общество-то и кои пакъ му сѫ за пакость и врѣдъ.

Ако умный и трудолюбивый имотенъ чловѣкъ може да б҃де истинска благословія на отечество-то си и нѣкакъ си посрѣдникъ на Божій промыселъ, то отъ другъ странъ разсипникъ чловѣкъ, кой-то у несвѣсть прыска и распелѣва, прави пакость и дакарва тщетъ не само съ лошій примѣръ, нъ еще и зачто-то разсипва иманіе-то, на кое-то ако и да не владать другы-ты хора, все пакъ по Божій законъ имѣть право да ся надѣянѣть отъ него за нѣкои облагѣ, като си замѣнявать труда и работѣ-тѣ. Иманіе-то,